

Súd: Okresný súd Trenčín  
Spisová značka: 17Csp/50/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120205823  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár  
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120205823.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpený zástupcom: Remedium Legal s.r.o., s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti žalovanému: N. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. E., ul. Za kostolom XXX/X, o zaplatenie 331,94 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému súd náhradu trov konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a** .

### o d ô v o d n e n i e :

1.1 Dňa 17.08.2020 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 10.12.2019 do zaplatenia.

1.2 Túto žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.12.2019 Slovenská sporiteľňa, a.s., (ďalej aj ako „postupca“) postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 07.06.2013 Zmluvu č. 273137862/0900 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 460,22 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 331,94 eur, z riadneho úroku vo výške 44,36 eur, z úroku z omeškania vo výške 27,78 eur a z poplatkov vo výške 55,14 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 331,94 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 128,28 eur, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku, z neuhradeného úroku z omeškania a z neuhradených poplatkov, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2

zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. K doručenej žalobe sa žalovaný nevyjadril.

3. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Pojednávanie sa zúčastnil žalovaný. Právny zástupca žalobcu sa z neúčasti na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil dňa 06.09.2021. Zároveň súdu doručil aj doplňujúce vyjadrenie k žalobe, v ktorom stručne popísal debetné operácie, ktoré vyčíslil a úhrady (kreditné operácie) v sume 33.080,24 eur. Takisto uviedol čo bolo započítané na istinu pohľadávky.

4. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že momentálne je v zlej finančnej situácii, má nízky dôchodok, ktorý pokrýva akurát jeho nevyhnutné výdavky. K žalobe sa vyjadriť nevie. Nevie, z čoho pozostáva žalovaná suma a na základe čoho by mal túto sumu zaplatiť.

5. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi, ktoré žalobca súdu predložil, a to: č. l. 6 zmluva o postúpení pohľadávok, č. l. 13 príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, č. l. 14 zmluva o osobnom účte, č. l. 15 odstúpenie od zmluvy, č. l. 16 výpoveď zmluvy, č. l. 17-38 všeobecné obchodné podmienky k 01.08.2002 vrátane dodatkov a to dodatku č. 14, č. l. 39-53 obchodné podmienky účinné od 10.09.2002 v znení dodatku číslo 13, č. l. 54 dodatok č. 13, č. l. 56-78 sadzobník poplatkov, č. l. 79 výzva z 22.08.2019, č. l. 80 výzva z 22.12.2010, č. l. 81 oznámenie o postúpení pohľadávky, č. l. 102-154 výpisy z úveru a tabuľka o pohyboch na účte. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákonov.

6. Slovenská sporiteľňa a.s. (banka) dňa 07.06.2013 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o osobnom (sporožirovom) účte, ďalej aj ako „zmluva o účte“ alebo „zmluva“, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala zriadiť žalovanému sporožirový účet v slovenských korunách, formou bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. V zmluve je uvedené, že poskytnutie povoleného prečerpania k účtu sa bude realizovať po splnení podmienok v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 01.07.2007. Podľa listín, ktoré sa nachádzajú na č.l. 15 a 16, banka dňa 19.07.2018 odstúpila (resp. vyhotovila o tom listinu) od zmluvy, na základe ktorej vedie pre žalovaného účet E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (teda predmetný účet) a dňa 17.04.2018 vyhotovila Výpoveď zmluvy, na základe ktorej poskytla žalovanému Povolené prečerpanie k účtu č. E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Takisto žalobca predložil aj list banky zo dňa 22.12.2010, podľa ktorého bol zostatok dlhu žalovaného zo zmluvy k účtu č. XXXXXXXXXXX k 30.11.2010 v sume 387 eur. Potvrdenia aspoň o odoslaní týchto listín žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom. Dňa 09.12.2019 uzatvorila banka so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1016/2019/CE, predmetom ktorej malo byť aj postúpenie pohľadávky banky voči žalovanému v sume 460,22 eur z nepovoleného debetu na účte FO č. XXXXXXXXXXX (staré číslo účtu XXXXXXXXXXX).

7.1 Podľa § 708 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

7.2 Podľa § 709 ods.1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

7.3 Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

7.4 Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o bežnom účte ( § 708), zo zmluvy o úvere ( § 497).

7.5 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.6 Podľa § 53 ods.1, ods.2, ods.5 Občianskeho zákonníka v účinnom znení spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

7.7 Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7.8 Podľa § 92 ods.8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7.9 Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

7.10 Podľa § 1 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7.11 Podľa § 1 ods.4, ods.5 zákona o spotrebiteľských úveroch na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, §

10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27. Na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27.

7.12 Podľa § 2 písm.e/, písm.f/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa, f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

7.13 Podľa § 18 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

7.14 Podľa § 18 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

8. Po vykonaní dokazovania (pričom boli vykonané všetky dôkazy navrhnuté žalobcom) súd na zistený a vyššie popísaný skutkový stav aplikoval vyššie citované ustanovenia právnych predpisov, a vec právne posúdil takto:

9. Žalobca si v konaní uplatňuje svoje právo na peňažné plnenie (pohľadávku) zo zmluvy o bežnom účte, resp. sa jedná o postúpenú bankovú pohľadávku, teda peňažný záväzok žalovaného voči banke (SLSP a.s.). Túto pohľadávku mal nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Po zistení skutkového stavu súd konštatuje, že žalobca platne nenadobudol pohľadávku, ktorej splnenia sa voči žalovanému v tomto konaní domáha. Je tomu tak pre rozpor zmluvy o postúpení pohľadávok so zákonom, teda pre jej neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Uzavretím tejto zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaný udelil banke, teda postupcovi, súhlas s postúpením pohľadávky banky voči nej na iný nebankový subjekt. Tento súhlas sa podľa uvedeného ustanovenia o bankách nevyžaduje iba v prípade, ak by aj napriek písomnej výzve banky jej klient (žalovaný) bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Urobenie a odoslanie takejto výzvy banky žalovanému, však nebolo vykonaným dokazovaním preukázané. Bolo preukázané iba odoslanie pokusu o zmier z 01.06.2020, ktoré odolal žalobca žalovanému po neplatnom postúpení pohľadávky. Súd uvádza, že za súhlas s postúpením pohľadávky nie je možné považovať ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok (bod 19.16), nakoľko tento súhlas je súčasťou bankou vopred naformulovaných Všeobecných obchodných podmienok, ktorých obsah nemohol žalovaný ako klient banky ovplyvniť. Nejde teda o jej právny úkon (prejav vôle konajúceho smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú). Podľa názoru súdu je splnením preukázania súhlasu s postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 zákon o bankách iba výslovný a osobitný súhlas dlžníka s postúpením konkrétnej pohľadávky banky, špecifikovanej konkrétnou výškou a jej právnym dôvodom. Prijatím záveru o tom, že súhlas dlžníkov s postúpením pohľadávky bol riadne udelený vo Všeobecných obchodných podmienkach, by okrem iného bol narušený aj princíp zákazu zneužívania práv a viedol by k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pritom podľa citovaného ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy (o akú sa jedná aj v tomto spore) nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto neprijateľné podmienky sú neplatné. Súd v tejto súvislosti takisto uvádza, že banka si v rovnakom bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok takisto vyhradila právo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Takéto dojednanie je navyše v zjavnom rozpore so zákonom (okrem založenej nerovnováhy v právach), nakoľko umožňuje banke previesť svoje záväzky (de facto sa ich „zbaviť“) na tretiu osobu bez súhlasu veriteľa (klienta). Na druhej

strane si v nich naformulovala vopred udelený súhlas dlžníkov s postúpením pohľadávky banky na iný, aj nebankový, subjekt. Súd tak argumentáciu žalobcu poukazujúcu na udelený súhlas vyhodnotil ako nedôvodnú, vychádzajúc z neexistencie (neplatnosti) tohto súhlasu. V tejto súvislosti súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/124/2018 zo dňa 30. mája 2019, ktorý vo veci rovnakého žalobcu tento právny názor konajúceho súdu potvrdil.

10. K rovnakému právnemu záveru o nevyhnutnosti urobenia výzvy klientovi, ktorý neudelil súhlas s postúpením pohľadávky podľa § 92 ods.8 zákona o bankách a preukázanie jej doručenia pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt, ktorý nie je bankou, dospeli v obdobnej veci napríklad aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, či Krajský súd v Trenčíne (odvolacieho súdu) v rozsudkoch sp.zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp.zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp.zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp.zn. 19Co/897/2015 zo dňa 27.10.2016, sp.zn. 4Co/83/2017 zo dňa 31.03.2017, sp.zn. 17Co/354/2016 zo dňa 14.06.2017, sp.zn. 6Co/146/2017 zo dňa 27.06.2017, 5Co/2/2017 zo dňa 12.07.2017. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť svoju pohľadávku voči klientovi, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom.

11.1 Vzhľadom k tomu, že súd dospel na základe vyššie uvedenej úvahy k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, žalobu zamietol, bez nevyhnutnej potreby ďalšieho uvádzania dôvodov pre zamietnutie žaloby. Napriek tomu však súd uvádza aj nasledovné:

11.2 Žalobca svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku voči žalovanému, odôvodňuje tým, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o bežnom účte (účet SPOROŽIRO) z 07.06.2013. Zo znenia žaloby vyplýva, že touto zmluvou, resp. na základe tejto zmluvy, mal byť žalovanému poskytnutý úver, resp. spotrebiteľský úver vo forme povoleného prečerpania na bežnom účte. Žalobca výslovne uvádza, že postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Ďalej má za to, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, resp. spotrebiteľskom úvere. Zo znenia predloženej zmluvy však nevyplýva, že by bol žalovanému poskytovaný úver, resp. akékoľvek peňažné prostriedky. Vyplýva z nej, že prípadné poskytnutie povoleného prečerpania je viazané na splnenie podmienok (V zmluve je uvedené, že poskytnutie povoleného prečerpania k účtu sa bude realizovať po splnení podmienok v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinných od 01.07.2007.) Banka, teda postupca pohľadávky, ani v zmysle žaloby, ani v zmysle predložených listinných dôkazov, neoznámila žalovanému, že mu poskytuje povolené prečerpanie účtu a za akých podmienok (napr. úročenie, splatnosť a pod.). Z uvedeného je zrejmé, že ak žalovaný použil, resp. získal od banky peňažné prostriedky bez zmluvného základu (čo vyplýva z vykonaného dokazovania), na jeho strane nastalo bezdôvodné obohatenie prípadne pohľadávka z tzv. prekročenia. Predmetom žaloby a ani predmetom postúpenia pohľadávky však nebola žiadna takáto pohľadávka. Zjavne sa jedná o prekročenie na bežnom účte, ktoré nepredstavuje formu spotrebiteľského úveru. Pre súd už úplne zmätočným je záver vyplývajúci z listinného dôkazu na č.l.13, kde je uvedené, že postúpená pohľadávka je z nepovoleného debetu na účte FO (čo nie je povoleným prečerpaním ako uvádza v žalobe žalobca). Z uvedeného je tak zrejmé, že pohľadávku z úverovej zmluvy, ktorá mala byť na žalobcu postúpená bankou, sa žalobcovi nepodarilo ani riadne preukázať. Takže aj pre tieto dôvody je žaloba žalobcu nedôvodná.

12.1 Podľa § 255 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12.3 Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12.4 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 257 Civilného sporového poriadku. Aj napriek tomu, že žalovaný bol v konaní úspešnejší ako žalobca, v dôsledku čoho by mu patrilo právo na náhradu trov konania v pomernom rozsahu, súd vzal do úvahy to, že žalovanému v priebehu konania nevznikli žiadne trovy konania (čo výslovne uviedol žalovaný na pojednávaní), čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, a preto mu súd náhradu trov konania v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.